

Korporativni radni moral

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Fakultet za uslužni biznis

Sadržaj

1. Moral 3
2. Tipologija morala 5
3. Radni moral 6
4. Razvoj morala u savremenosti 8

Moral

Moral (lat. Mos, moris – običaj, navika) je nepisano pravilo koje usmerava ljude na to da čine dobro i izbegavaju zlo.

Moral je specifičan oblik koji ljudi socijalizacijom usvajaju kao svoje unutarnje merilo dobrog (etičkog) mišljenja, govorenja, ponašanja i delovanja. Specifična moralna sankcija je griža savesti, unutarnja sankcija koja je najvrednija društvena norma, jer deluje preventivno. Moral je najefikasniji kad se u tradicionalnim društvima oslanja na običaje, a u modernom na pravo – ali važi i obrnuto: običaji i pravo, znatno su delotvorniji ako su u skladu sa moralom nego kada su s njim u raskoraku. Preko običaja i prava društvena zajednica vrši spoljni pritisak na čoveka prevashodno unutarnji. Moralni čovek sam sebe tera na određeni način ponašanja i delovanja i sam sebe kažnjava ako mu se desi da se ogreši o usvojene moralne norme.

Moral je složeni socijalni fenomen kojeg čine:

Moralne vrednosti (merila dobra i zla)

Moralne norme (preporuka za delovanje, dispozicije i sankcije),

Moralna praksa koja povezuje moralne vrednosti i norme u konkretnom ponašanju i delovanju pojedinaca i grupa.

Etika je opšta filozofska nauka o moralu koja proučava moralne vrednosti i norme (sisteme moralnih obrazaca), moralno rasuđivanje, moralno delovanje i ponašanje ljudi – na deskriptivan, normativan i analitički način.

Deskriptivna etika je povezana sa antropologijom i sociologijom, jer kao i one opisuje različite moralne sisteme, moralne obrasce i moralne prakse u raznim društvima i kulturama. Ona obezbeđuje sociografsku građu za normativnu etiku.

Normativna etika traga za osnovnim moralnim načelom u šarolikoj moralnoj praksi koju je opisala deskriptivna etika. Cilj normativne etike je da rekonstruiše sistem moralnih normi u raznim oblastima društvenog života koje su međusobno saglasne i koje su povezane sa osnovnim moralnim načelima.

Metaetika se bavi moralnim terminima, analizira, na primer, značenje izraza „dobar“ ili „loš“ , analizira način njihove jezičke upotrebe, logiku moralnog rasuđivanja i dokazivanje moralnosti ili nemoralnosti nekih stavova. Metaetičko je, recimo, pitanje da li se iz činjenice da ljudi više vole da žive nego da umiru može izvesti zaključak da postoji moralno pravo na život i da je zabranjeno ubijati? Ili opštije pitanje, da li se iz bilo kojih opisanih činjenica (samo na osnovu iskaza deskriptivne etike) može izvesti zaključak šta je moralno, a šta nemoralno – bez normativnih pretpostavki (etičkih premisa)?

Sociologija je naročito povezana sa deskriptivnom etikom, a važi i obrnuto. I jednu i drugu najviše zanima praksa, ali one se bave i moralnim vrednostima i normama, a naročito međusobnim uticajima moralnih ideja, normi i praktičnog ponašanja pojedinaca i grupa u određenim društvenim okolnostima. Etika i psihologija moral više vezuje za čoveka pojedinca, a sociologija za društvene okolnosti koje pogoduju jednoj vrsti vrlina više nego nekoj drugoj. Sociološki su posebno zanimljive one najnepovoljnije društvene okolnosti koje izazivaju zlo koje se u ljudima skriva kao latentna dispozicija i opstaje kao potencijalna opasnost za druge.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com